

L'ÚLTIM TIRABOL

Era jove, era berguedà,
estava a punt de fer vint-i-tres anys,

s'acostava Corpus, se li veia
en els ulls encesos com
espurnes de Patum.

Mig poble deia que era un bon sagal,
l'altre mig que era un bordegàs,
i la noia que estimava no li fotia ni cas.

Dimecres de Patum vam quedar
a la barana però no s'hi va presentar,
en un revolt, amb el seu cotxe vell va deixar la pell.

Nana na nanà, Nana na nana
Na nana na nanà, Nana na nana

Des d'un racó sentia els gegants,
la música acompanyava
unes llàgrimes galtes avall quan vaig tornar a la plaça.

Potser va ser la màgia de la Patum,
o la barreja de la cervesa,
però aquell fet per a mi no va ser pas una sorpresa.

Em va semblar veure'l arribar amb
el barret i el mocador nusat,
em va dir que Sant Pere té per costum deixar als berguedans
fer un darrer salt de Patum.

Nana na nanà, Nana na nana
Na nana na nanà, Nana na nana

Amb una mirada de complicitat
i un somriure com tenia ell sol,
de bracets agafats vam saltar l'últim Tirabol.

Nana na nanà, Nana na nana
Na nana na nanà, Nana na nana